14/09/2020

Αρχιερατικό συλλείτουργο στην Κοζάνη για την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερβίων και Κοζάνης

Το διήμερο 13 και 14 Σεπτεμβρίου πανηγύρισε ο Ιερός Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην Κοζάνη τη μεγάλη δεσποτική εορτή της παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

Ανήμερα της εορτής το πρωί τελέστηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο, ενώ έλαβαν μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ και ο οικείος Ποιμενάρχης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος.

Την πανήγυρη λάμπρυνε η παρουσία της Ιερής Εικόνας της Παναγίας Ελεούσης από την Ιερά Μητρόπολη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας καθώς και η τιμία κάρα του Οσίου Δαβίδ από την Εύβοια, την οποία μετέφερε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ Αρχιμ. Γαβριήλ.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη τελετή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, ενώ στο τέλος ο οικείος Ποιμενάρχης Σεβ. Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος εξέφρασε τις θερμές ευχαριστίες του προς τους Αγίους Αρχιερείς που λάμπρυναν με την παρουσία τους την πανήγυρη αλλά και προς όσους συμμετείχαν και συνέβαλαν στην άρτια διοργάνωση της με πρώτο τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης και Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου π. Χριστοφόρο Αγγελόπουλο.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολ-λυ-μένοις μω-ρία ἐστιν, τοῖς δέ σω-ζομέ-νοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστιν». Ἑορτή τῆς παγκοσμίου ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί ἡ Ἐκκλησία μας ἀναμιμνή-σκε-ται δύο ἱστορικά γεγονότα, τά ὁποῖα ἡ τοπική Ἐκκλησία καί ἡ πόλη τῆς Κοζάνης πανηγυρίζει στόν ἱερό ναό τῶν ἁγίων θεο-στέ-πτων βασιλέων καί ἰσαποστό-λων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Μαζί μέ τόν εὐλαβῆ λαό τῆς Κοζάνης συμπανηγυρίζουμε καί ἐμεῖς κατόπιν εὐγενοῦς καί φιλα-δέλφου προσκλήσεως τοῦ Σεβα-σμιωτάτου Ποιμενάρχου σας, προσφιλοῦς καί πολυευσεβάστου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζά-νης κυρίου Παύλου, τόν ὁποῖο καί εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας γιά τήν εὐκαιρία πού μᾶς προσέφερε νά συμμε-τάσχουμε καί νά συνεορτάσουμε αὐτήν τή μεγάλη ὄντως ἡμέρα, ἀλλά καί γιά τήν πολλή του ἀγάπη.

Ὁ πανηγυρικός ἑορτασμός στόν περικαλλῆ αὐτόν ναό δέν εἶναι ἀσφαλῶς συμπτωματικός, ἀλλά συν-δέεται μέ τό πρῶτο ἱστορικό γεγονός, μέ τήν πρώτη ὕψωση τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας ἀπό τήν ἁγία Ἑλένη, τήν εὐσεβῆ μητέρα τοῦ πρώτου χριστιανοῦ αὐτοκράτορος, τοῦ Μεγάλου Κων-σταντίνου, ἡ ὁποία ἔθεσε ὡς σκο-πό τῆς ζωῆς της νά ἀνακα-λύψει τό «τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτά-θη

Χριστός» καί νά διασώσει ὅ,τι ἦταν δυνατό ἀπό τά αἰσθητά ἴχνη τῆς παρουσίας τοῦ Σωτῆρος Χρι-στοῦ στήν Ἁγία Γῆ.

Ὁ πόθος της ἦταν νά ἀνακαλύψει τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, τόν ὁποῖο δυστυχῶς μετά τήν Σταύρωση καί τήν Ἀποκαθήλωση τοῦ ἁγίου Σώματός του, μαζί μέ τούς δύο ἄλλους σταυρούς, ἐπί τῶν ὁποίων ἦταν σταυρωμένοι οἱ δύο ληστές, πέταξαν σέ μία χαράδρα οἱ Ἰουδαῖοι, γιά νά χαθοῦν τά ἴχνη τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Παρά ταῦτα ὅμως ἡ ἁγία Ἑλένη ἔβαλε ὅλες τίς δυνάμεις της, βρῆκε ἀνθρώπους γιά νά τήν βοηθήσουν, καί μάλιστα ἐντόπισαν μία χαράδρα, στήν ὁποία κάθε χρόνο φύτρωνε βασιλικός. Αὐτό ἦταν ἕνα σημάδι, τό ὁποῖο τούς ὥθησε νά σκάψουν ἐκεῖ, μήπως βροῦν τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου. Γιά νά φιλοτιμήσει ἡ ἁγία Ἑλένη αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐργαζόταν ἐκεῖ, τούς προσέφερε ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν χρυσᾶ νομίσματα, προκειμένου νά σκάβουν εὐσυνειδήτως.

Πράγματι, μετά ἀπό πολύ κόπο, μέσα ἀπό τά σκουπίδια, βγῆκαν τρεῖς σταυροί. Ποιός ἦταν ὅμως ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μας; Ἐκείνη τήν ὥρα διήρχετο μία νεκρική πομπή, ἡ ὁποία μετέφερε ἕνα νεκρό, καί ἐσκέφθησαν νά ἀκουμπήσουν τούς σταυρούς στόν νεκρό, γιά νά δοῦν ποιός εἶχε τή χάρη ἀπό τόν σταυρωθέντα Κύριο. Ἀφοῦ τοποθέτησαν τόν πρῶτο, τόν δεύτερο σταυρό καί δέν συνέβη τίποτε, τότε στόν τρίτο ἀνεστήθη ὁ νεκρός. Ἔτσι διεπίστωσε ἡ ἁγία Ἑλένη ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου τόν ὁποῖο ζητοῦσε.

Τή θαυμαστή εὕρεσή του ἀπό τήν ἁγία Ἑλένη ἀκολούθησε ἡ πρώτη ὕψωση στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 335, ἐνῶ ἡ δεύτερη πανη-γυ-ρική ὕψωση συνέβη τήν ἴδια ἡμέ-ρα, τρεῖς αἰῶνες περίπου ἀργότε-ρα, ὅταν ὁ βυζαντινός αὐτοκρά-τωρ Ἡράκλειος ἐπέστρεψε ἀπό τή νικηφόρα ἐκστρατεία του στήν Περσία, φέροντας μαζί του καί τόν τίμιο Σταυρό, τόν ὁποῖο εἶχαν πά-ρει οἱ Πέρσες ὡς λάφυρο, ὅταν λίγα χρόνια νωρίτερα εἶχαν κατα-λάβει τά Ἱεροσόλυμα καί εἶχαν συλήσει τά ἱερά προσκυνήματα.

Κατ᾽ αὐτή, λοιπόν, τή μεγάλη καί διπλῆ ἑορτή τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ οἱ ἅγιοι καί θεο-φόροι Πατέρες ὅρισαν νά ἀκούεται στούς ὀρθοδόξους ναούς ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ διά στόματος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύ-λου.

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολ-λυ-μένοις μω-ρία ἐστιν, τοῖς δέ σω-ζομέ-νοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστιν».

Δύο ἀντιθέσεις παρουσιάζει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος γράφοντας πρός τούς Κορινθίους. Δύο ἀντι-θέ-σεις πού συνδέονται μέ τόν Σταυ-ρό τοῦ Κυρίου, πού συν-δέ-ονται μέ τό κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ πρώτη ἀντίθεση εἶναι αὐτή τῶν ἀπολλυμένων καί τῶν σωζο-μένων. Ἡ δεύτερη μεταξύ μωρίας καί δυνάμεως. Καί ποιά εἶναι ἡ θέση τοῦ Σταυροῦ;

Ὁ Σταυρός εἶναι ἀνοησία γιά ἐκείνους πού δέν πιστεύουν σ᾽ αὐ-τόν, ἐνῶ εἶναι

δύναμη γιά ὅσους τόν πιστεύουν. Ὅσοι ἀντιμετω-πίζουν τόν Σταυρό ὡς μέσο τιμω-ρίας καί αἰσχύνης, αὐτοί δέν μπο-ροῦν νά κατανοήσουν πῶς εἶναι δυνατόν κάποιος νά τόν τιμᾶ, νά τόν ἀσπάζεται, νά τόν προσκυνᾶ. Δέν μποροῦν νά κατανοήσουν πῶς εἶναι δυνατόν κάποιος νά ἐπικα-λεῖται τή δύναμή του, νά τόν ση-μειώνει στήν ἀρχή τῶν ἔργων του, νά τόν ἔχει ὡς ὁδηγό στήν πορεία του καί νά τόν θεωρεῖ σύμβολο νί-κης καί δόξης. Γι᾽ αὐτό καί θεω-ροῦν τόν λόγο τοῦ Σταυροῦ, τό κή-ρυγμα τοῦ Σταυροῦ, μωρία, ἀνοησία καί ἀφέλεια.

Ἀντίθετα, ὅσοι μποροῦν νά δοῦν ἐπάνω στόν Σταυρό τή θεανθρώ-πινη μορφή τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ πού δέχθηκε νά ἀνεβεῖ στόν Σταυρό καί νά γί-νει «ὑπέρ ἡμῶν κατάρα», γιά νά λύσει τήν κατάρα τῆς Εὔας, γιά νά πλύνει μέ τό πανάγιο Αἷμα του τό χρεόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν μας καί νά συντρίψει τόν διάβολο, αὐτοί θεωροῦν τόν Σταυρό ἀνεξάντλητη πηγή δυνάμεως. Αὐτοί θεωροῦν τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ ὅπλο ἰσχυρό καί ἀκαταμάχητο, ξύλο πα-νάχραντο, τό ὁποῖο χαρίζει σέ ὅποι-ον πιστεύει τή σωτηρία καί τή λύτρωση.

Μωρία καί δύναμη εἶναι ἡ μία ἀπό τίς δύο ἀντιθέσεις πού μᾶς πα-ρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἀλλά δέν εἶναι ἡ μόνη. Ἡ δεύτερη σχετίζεται μέ ἐκείνους πού θεω-ροῦν τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μω-ρία, ἀλλά ἀποδεικνύονται οἱ ἴδιοι μωροί, γιατί ὄχι μόνο στεροῦνται τή δύναμή του, ἀλλά δέν μποροῦν νά μετάσχουν στή σωτηρία πού ἐκπηγάζει ἀπό τόν Σταυρό, ἀλλά καί ὁδηγοῦνται στήν ἀπώλεια. Ὅσοι ὅμως πιστεύουν στή δύναμή του, ὅσοι μποροῦν νά ὑπομείνουν τόν χλευασμό τῆς μωρίας ἀπό τούς δῆθεν ἰσχυρούς, αὐτοί ἀπο-λαμβάνουν τή δύναμή του, τήν

ἀξιοποιοῦν καί τήν οἰκειοποι-οῦ-νται γιά τήν προσωπική τους σωτηρία.

Ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά νά ἀνατρέψει τίς παγιωμένες βε-βαιότητες τῶν ἀνθρώπων. Ἄν ἐμ-φανιζόταν ὡς παντοδύναμος Θεός, θά ἦταν αὐτονόητο ὅτι θά μποροῦσε νά κάνει τά πάντα, καί ὅλοι θά τόν ἀκολουθοῦσαν. Ἦλθε ὅμως σάν χοϊκός ἄνθρωπος, σάν ἄνθρωπος «ὁμοιοπαθής ἡμῖν», πού δέχθηκε γιά χάρη μας τόν πιό ἐπο-νείδιστο θάνατο.

Ἦλθε γιά νά μᾶς δείξει ὅτι ἡ δύναμή του δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κό-σμου τούτου», καί ἡ ἀπέραντη ἀγά-πη του τόν κάνει νά τήν διαθέτει καί στούς πιό ταπεινούς καί στούς πιό ἁπλούς ἀνθρώπους, ἐφόσον τόν πι-στεύουν. Γι᾽ αὐτό καί ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ εἶναι δύναμις Θεοῦ γιά τούς πιστεύοντες.

Ἄς μήν ἀμφιβάλλει κανείς γι᾽ αὐτή τήν ἀλήθεια, ὄχι μόνο γιατί μᾶς διαβεβαιώνει ὁ πρωτοκο-ρυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά καί γιατί τήν ἐπιβεβαιώνει ἡ ζωή καί ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας εἴκοσι αἰῶνες τώρα. Μᾶς τήν ἐπι-βεβαιώνουν οἱ ἅγιοί μας, οἱ ὁποῖοι μυροβλύζουν καί θαυματουργοῦν, ὅπως καί ὁ ὅσιος Δαβίδ ὁ ἐν Εὐ-βοίᾳ, τοῦ ὁποίου ἔχουμε τή μεγά-λη εὐλογία νά ἀσπαζόμεθα σήμερα τήν τιμία καί χαριτόβρυτη κάρα, πού ἦλθε στήν πόλη σας ἀπό τήν ὁμώνυμη Ἱερά Μονή του, γιά νά τήν προσκυ-νήσουμε μαζί μέ τόν τί-μιο καί ζωο-ποιό Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά καί τή χαριτόβρυτη εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσης, ἡ ὁποία ἦλθε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐδέσσης.

Ἄς ἀντλήσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς δύναμη ἀπό τή δύναμη τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί ἐπικαλούμενοι τή χάρη του διά πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ἄς ἀντιμετωπίσουμε μέ θάρρος καί ὑπομονή τούς πειρασμούς καί τίς δυσκολίες, πού δοκιμάζουν τόν κα-θένα μας, ἀλλά καί τόν πειρασμό τῆς πανδημίας, ὁ ὁποῖος ταλαιπωρεῖ καί τήν πατρίδα μας καί ὅλο τόν κόσμο, καί ἀκόμη καί τή δικαιολογημένη ἀνησυχία τήν ὁποία ὅλοι ἔχουμε γιά τά ἐθνικά μας θέματα. Καί ἄς παρακαλοῦμε «τόν δι᾽ ἡμᾶς καί διά τήν ἡμε-τέραν σωτηρίαν σταυρωθέντα» Κύ--ριο νά μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς ἐνδυναμώνει μέ τή δύναμη καί τή χάρη τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυ-ροῦ καί νά μᾶς σώζει ἀπό κάθε πειρασμό καί τόν καθένα μας χωριστά, ἀλλά ἰδιαιτέρως τήν πατρίδα μας. Ἀμήν.

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ